

Afyon
Ulucami'i'nin
içinden
bir görünüşü

İlindirik formlu sütunçeler üzerine oturan mukarnaslı kavsaraya sahiptir. Bitkisel bezemeli bordür ve nesih hatla yazılmış yazı kuşağı ile çevrelenen mihrapta Hattat Hacı Murad b. Mahmûd'un adı geçmekte, yapıdaki kalem işi süslemelerin de aynı hattat tarafından yapıldığı düşünülmektedir. Döneminden kalan ahşap minber geometrik bezemeli olarak ele alınmıştır. Minberin ahşap kapısı üzerinde yer alan kitâbede yapının ahşap işlerini yapan Necâr Emîrihac Bey'in adı yazılıdır.

Caminin minaresi kuzey cephesinin batısında, kuzey giriş kapısının yanında bulunmaktadır. Minarenin kaide kısmı alta kesme taştan olup kare planlıdır. Kaide bunun üzerinde bir sıra kesme taş, üç sıra tuğla örgü biçiminde beşgen formda beden duvarlarının bitimine kadar devam etmektedir. Kaideden silindirik formlu gövdeye geçiş baklavalı pabuçlukla sağlanmıştır. Gövde kaideden itibaren tuğla örgüdür ve aralarda yeşil sırlı tuğladan baklava motifleri kullanılmıştır. Sade bir şerefesi olan minare şerefe üzerinde incelemek üstte konik bir külâhla sonlanmaktadır. Farklı dönemlerde onarımlar geçiren minarenin Yıldırım Bayezid devrinde de esaslı bir onarım geçirdiği düşünülmektedir. 1984 yılındaki son onarımda şerefedeki yukarısı yenilenmiştir. Minarenin kaidesi önünde sivri kemerli ayna taşına sahip bir çeşme yer almakta ve kitâbesi bulunmayan çeşmenin Osmanlı döneminde yapıldığı anlaşılmaktadır. Afyon Ulucami'i, Anadolu Selçuklu döneminden günümüze ulaşan ahşap direkli camiler grubuna ait bir örnek olup özgün mimarisiyle bu devrin önemli yapıları arasında sayılmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

İsmail Hakkı [Uzunçarşılı], *Kitâbeler II*, İstanbul 1347/1929, s. 13-15; Süleyman Gönçer, *Afyon İli Tarihi*, İzmir 1971, s. 284-288; Aptullah Kuran,

"Anadolu'da Ahşap Sütunlu Selçuklu Mimarisi", *Malazgirt Armağanı*, Ankara 1972, s. 179-186; Ömür Bakırcı, *Onüç ve Ondördüncü Yüzyıllarda Anadolu Mihrapları*, Ankara 1976, s. 181-182; *Türkiye'de Vakıf Abideler ve Eski Eserler*, Ankara 1983, I, 94-100; Oktay Aslanapa, *Türk Sanatı*, İstanbul 1984, s. 131-133; Zafer Bayburtluoğlu, *Anadolu'da Selçuklu Dönemi Yapı Sanatçıları*, Erzurum 1993, s. 64-67; Zekiye Uysal, "Afyon Ulu Camii'nin Ahşap Üzerine Boyalı Nakışları", 3. *Afyonkarahisar Araştırmaları Sempozyumu Bildirileri*, Afyon 1994, s. 236-248; Haşim Karpuz, *Anadolu Selçuklu Mimarisi*, Konya 2001, s. 25; *Afyonkarahisar Kütüğü* (haz. İbrahim Küçük Kurt v.dğr.), Afyon 2001, I, 305-306; Zeki Sönmez, "Yapı Faaliyetlerinin Organizasyonu: İşveren, Mimar ve Sanatçılar", *Anadolu Selçukluları ve Beylikler Dönemi Uygarlığı* (haz. Ali Uzun Peker – Kenan Bilici), Ankara 2006, II, 127-135; Yılmaz Önge, "Anadolu Mimarî Sanatında Ahşap Stalaktitli Sütun Başlıkları", *Önasya*, IV/37, Ankara 1968, s. 6-9.

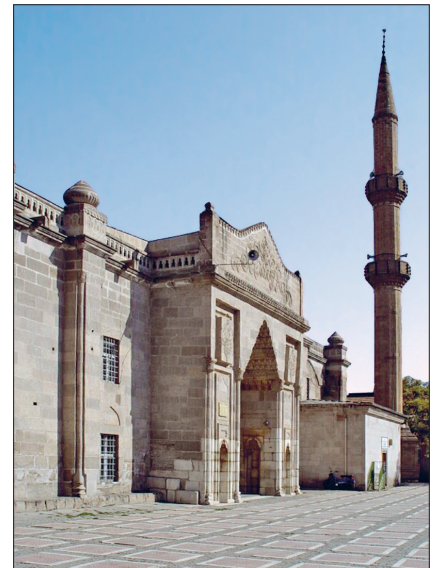
ZEYNEP HATİCE KURTİL

Aksaray Ulucami'i. Osmanlı tahrir defterlerinde Karamanoğlu Mehmed Bey Camii adıyla geçen yapı ulucami adını sonradan almıştır. Caminin bânisi ve yapım tarihi hakkında farklı görüşler vardır. Bazı araştırmacılara göre Anadolu Selçuklu eseri sayılan yapının ilk defa Sultan I. Mesud zamanında (1116-1155) inşa edildiği ve II. Kılıçarslan döneminde (1155-1192) onarıldığı kabul edilmektedir. Caminin minberi bu ilk yapıdan kalmıştır; üzerinde minberin ve yapının mimarı Hoca Nûştegin el-Cemâlî'nin ismi yazılıdır. Günümüzde Aksaray Müzesi'nde bulunan kitâbeye göre yapı, mimar Firuz tarafından Karamanoğlu II. Mehmed Bey zamanında 811 (1408) yılında yenilenmiştir. Bazı araştırmacılar ise vakfiyelere dayanarak yapının inşasına Karamanoğlu Mehmed Bey zamanında başladığı ve oğlu II. İbrâhim döneminde 834 (1431) yılında tamamlandığını, minberin de II. İbrâhim tarafından bir

Selçuklu yapısından getirildiği ileri sürülmektedir. 1118'de (1706) bir minare eklenen yapı 1883'te onarım geçirmiştir. 1901 yılında yapının batı tarafına bir şadırvan eklenmiştir. Cami 1925'te mühendis Sâlih Bey tarafından esaslı bir onarımdan geçirilmiştir. Bu onarım sırasında özelliklerle batı cephesi ve taçkapıda değişiklikler yapılmış, minaresiyle şadırvanı yeniden inşa edilmiştir. Yapı son olarak 1980'de tamir edilmiş ve üst örtüsü yenilenmiştir.

Çok ayaklı cami tipinde inşa edilen yapı kareye yakın dikdörtgen plana sahiptir. Kesme taştan inşa edilen caminin cephe duvarları batı yönünde beş, kuzey ve güney yönlerinde üçer payanda ile desteklenmiştir. Yapının kuzeybatı yönünde dikdörtgen planlı bezirhâne, batı cephesinin güneyinde bugün kitap satış yeri olarak kullanılan dikdörtgen planlı bir mekân yer almaktadır. Bu birimlerin hangi tarihte yapıldığı bilinmemektedir. Caminin aydınlatılması cephelere açılan dikdörtgen formlu pencerelerle sağlanmaktadır. Belli bir düzen göstermeyen pencereler batı ve güney cephelerinde iki sıra, kuzey ve doğu cephelerinde tek sıra halinde ele alınmıştır. Güney ve doğu cepheleri sağır sivri kemerlerle şekillenmiş ve pencereler bu kemerler için yerleştirilmiştir. Yapının batı ve kuzey cephelerinde birer giriş bulunmaktadır. Ana giriş batı cephesindedir ve bezemesiyle diğer cephelerden ayrılmaktadır. Cephenin ortasında yer alan

Aksaray Ulucami'i'nin ön cephesi

ULUCAMI

Aksaray
Ulucamii'nin
harim
kısmından
bir görünüşü

taçkapı dikdörtgen formlu ve cepheden taşkın biçimde ele alınmıştır. Mukarnaslı kavsaraya sahip, sivri kemerli girişin iki yanında birer niş görülmektedir. Cephenin iki yanında pilastırlarla iki katlı düzenleme oluşturulmuştur. Bu düzenlemelerden altta yer alanında mukarnaslı bir niş ve bunun üzerinde yatay yerleştirilmiş boş bir kartuş bulunmaktadır. Bu düzenlemenin üzerinde dilimli, kör bir kemer ve iki yanında birer rozet motifli mevcuttur. Üstte yer alan ikinci alanda ise şemse formunda bitkisel bezeme görülmektedir. Cephe düzenlemesi üstte profilli bir kornişle sınırlandırılmış olup taçkapının üstü içi bitkisel bezemeli üçgen alınlıkla sonlanmaktadır.

Yapı iç mekânda birbirine sivri kemerlerle bağlanan on iki pâyeye ile yirmi beş birime ayrılmıştır. Bu birimlerin üzeri mihrap önünde ve müezzin mahfilinde kubbe, diğer birimlerde tonozla örtülüdür. Tonozlar girişte kilit taşı süslü kaburgalı tonoz, diğer birimlerde çapraz tonoz şeklindedir. Mihrap önünde yer alan kubbe kıvrımlı kemerler üzerine oturmaktadır; geçiş Türk üçgenleriyle sağlanmıştır. Kubbe eteğinde ve eksenlerde birer adet yuvarlak niş görülmektedir. Bu nişlerin önceden pencere açıklığı olduğu ve örülerek kapatıldığı düşünülmektedir. Müezzin mahfilinin önündeki kubbeye geçiş pandantiflerle sağlanmıştır. Bu birimin kuzeyinde mukarnaslı tonoz bulunmaktadır. Yapının kuzeyi iki kat halinde düzenlenmiştir. Mahfile çıkış yapının batı duvarına bitişik ahşap merdivenle sağlanmaktadır, kuzey cephesinde de bir dehlizle mahfile geçişi sağlayan bir kapı vardır. Güney duvarının sağ kible köşesinde sonradan örülmüş bir kapı açıklığı görülmektedir.

Yapının süsleme açısından en önemli kısmı ahşap minberidir. Selçuklu dönemi-

nin özgün örneklerinden biri olan minber künde-kârî tekniğiyle yapılmış, sedef kakma ve kabartma süslemelerle değerlendirilmiştir. Bitkisel ve geometrik motiflerle bezenen minberin kapı kanatları ve koruluklarında Selçuklu sülüsüyle yazılmış bazı süreler vardır. Güney duvarının ekseninde yer alan, alçıdan yapılmış mihrap son dönem eseridir. Dikdörtgen çerçeveli mihrap üstte dilimli bir kemer ve içinde mukarnas kavsaralı nişten meydana gelmektedir. Nişin iki yanında birer kabara bulunmaktadır. 1925'te yapılan onarımlar sırasında yenilenen minare caminin güneybatısında, yapıdan bağımsız şekilde ele alınmıştır. Kesme taştan minarenin kürsü kısmı altıgen planlı, gövdesi çokgen formudur. Çift şerefeli olan minare üstte konik bir külâhla sonlanmaktadır. Geçirdiği tamirler neticesinde dış cephesinde bir takım değişiklikler yapılan Aksaray Ulucamii iç planı ile özgünlüğünü korumaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Muallim Sapancalı Hüsnü, *Hasan Dağı'nda İlmi Cevelan* (haz. Nevzat Topal), Konya 2009, s. 54-58; E. Diez v.dğr., *Karaman Devri Sanatı*, İstanbul 1950, s. 12; A. Gabriel, *Niğde Türk Anıtları* (trc. Ahmed Akif Tütenk), Ankara 1962, s. 72-73; Konyalı, *Niğde Aksaray Tarihi*, I, 1221-1287; a.mf., "Aksaray Ulu Camii", *VD*, sy. 10 (1973), s. 273-288; Zeki Sönmez, *Başlangıcından 16. Yüzyıla Kadar Anadolu Türk-İslâm Mimarisinde Sanatçılar*, Ankara 1989, s. 177-178, 322-324; Muhammet Görür, *Anadolu Selçuklu ve Beylikler Döneminde Aksaray Şehri* (yüksek lisans tezi, 1991), Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, s. 93-110; Zafer Bayburtluoğlu, *Anadolu'da Selçuklu Dönemi Yapı Sanatçıları*, Erzurum 1993, s. 177-179; Osman Nuri Dülgerler, *Karamanoğulları Dönemi Mimarisi*, Ankara 2006, s. 78-80; Zeki Oral, "Anadolu'da San'at Değeri Olan Ahşap Minberler, Kitabeleri ve Tarihçeleri", *VD*, sy. 5 (1962), s. 26-29; Yılmaz Önge, "Anadolu'nun Türk-İslâm Devri Yapılarında Enteresan Bazı Taş Kemer ve Tonozlar", *EFAD*, sy. 9 (1978), s. 327-328.

ZEYNEP HATİCE KURTBİL

Akşehir Ulucamii. Konya'nın Akşehir ilçesindeki cami, XIII. yüzyıl başlarında inşa edilmiş olup Anadolu Selçuklu Sultanı I. Alâeddin Keykubad döneminde (1220-1237) genişletilmiştir. İlk yapıdan günümüze yalnızca avluda yer alan, kitâbesine göre 610 (1213) tarihli minare ulaşmıştır. Çeşitli dönemlerde tamir gören yapının avlu duvarında 1226 (1811) tarihli bir çeşme bulunmaktadır.

Duvarları sıvalı olmakla birlikte sıvaların döküldüğü kısımlardan görülebildiği kadarıyla caminin duvarları moloz taş-tuğla almasıık örgülü olduğu anlaşılmaktadır. Caminin önünde yakın zamanda ilâve edilmiş camekânlı bir son cemaat yeri mevcuttur. Son cemaat yerinde sağda mukarnaslı bir mihrap nişi vardır. Ortada yer alan ve geç devirde ele alınan sivri kemerli bir kapıdan beş basamakla inilerek ulaşılan harim yatık dikdörtgen planlı ise de batı duvarı çarpıktır. Mihraba dik yedi neften meydana gelen harimde mihrap akstan hafif sola kaymıştır. Nefler farklı kesitli sütun ve pâyelerin taşıdığı tuğla örgülü sivri kemerlerle düzenlenmiştir. Sütunlar ve başlıklar devşirmedir. Geniş, sivri kemerli açıklıklarla yanlara bağlanan ve kırık pandantiflerle geçişi sağlanan onikigen kasnaklı mihrap önü kubbesi iki nefi kesmektedir. Kubbeyi taşıyan ayaklardan ikisi mihrap duvarından öne doğru çıkma yapmış, serbest olan diğer ikisi ise "L" kesitli olarak ele alınmıştır. Kubbe üstten piramidal bir çatı, harim ise içten ahşap tavan, dıştan kırma çatıyla örtülüdür.

Harimin doğu ve batı cephelerinde üç, güney cephesinde dört, kuzey cephesinde beş pencere vardır. Caminin doğu cephesinde harime geçişi sağlayan bir kapı yer almaktadır. Üstte tuğladan sivri kemerli biçimde düzenlenen kapı altta kesme taştan basık kemerli açıklığa sahiptir. Kapının üstteki kemerinin iki yanında mozaik çini kitâbe görülür. Yakın dönemlerdeki onarımlar sonucu kapalı kısımları da açığa çıkarılan çini mozaik süslemeli mihrapta görülen geometrik desenler firûze ve patlıcan moru renkindedir. Örgü düzenlemeli ve altı-on iki kollu yıldızlardan meydana gelen geometrik desenli iki bordür mihrabı üç yönden çevrelemektedir. Mukarnaslı yaşmağın konturları tuğla, içleri mozaik çinilerden geometrik desenlidir. Köşelerde çarkıfelek formunda küfi hatla Ali ismi tekrarlanmıştır. Beş kenarlı nişin içerisinde her bir kenarı dilimli kemerli ve geometrik süslemeli olarak düzenlenmiştir. Üstte nesih hatla "Allahüekber" yazısı tekrar edilmiştir.